

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie orzekającym:

1. Michał Jasiński - przewodniczący
2. Damian Wiśniewski – członek
3. Barbara Zając – członek (sprawozdawca)

działające na podstawie art. 127 § 2 Kpa w zw. z art. 17 pkt 1 Kpa oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1659 ze zm.),
po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Ptaków Wodnych KULING, Stowarzyszenia Ekologicznego Światowid oraz Towarzystwa Ochrony Przyrody od decyzji Burmistrza Lomianek z dnia 31 grudnia 2015 r., znak: RGO.6220.12.2013, sprostowanej postanowieniem z dnia 21 stycznia 2016 r., znak: RGO.6220.12.2013, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na odtworzeniu odsłoniętych mulistych i piaszczystych brzegów rzeki Wisły poprzez wycinkę drzew i krzewów (realizowanego w ramach projektu ochrony siedlisk kluczowych gatunków ptaków Doliny Środkowej Wisły w warunkach intensywnej presji aglomeracji warszawskiej Life+) wymagającego zmian zagospodarowania terenu

orzeka:

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 Kpa utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 sierpnia 2013 r. Zarząd Mienia Skarbu Państwa, reprezentowany przez Marcina Pchalka, zwrócił się do Burmistrza Lomianek o wydanie decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na odtworzeniu odsłoniętych mulistych i piaszczystych brzegów rzeki Wisły poprzez wycinkę drzew i krzewów (realizowanego w ramach projektu ochrony siedlisk kluczowych gatunków ptaków Doliny Środkowej Wisły w warunkach intensywnej presji aglomeracji warszawskiej Life+) wymagającego zmian zagospodarowania terenu.

Z dołączonego do wniosku raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wynika, że w ramach tej inwestycji planowane jest wylesienie, tj. usunięcie istniejących zadrzewień o charakterze łągów, usunięcie zbiorowisk krzewów wierzbowych oraz zniszczenie siedliska nadrzecznego lasu łągowego. Lokalizacja inwestycji obejmuje 8 obszarów – Rajszew, Lomianki Dolne, Lomianki Dolne Piaskarnia B, Gołędzinów, Piaskarnia

Siekierki, Stara Wisła, Zawady – międzywale oraz Wyspy Zawadowskie. Największa część terenu objętego przedsięwzięciem znajduje się na terenie gminy Lomianki.

Pismem z dnia 2 września 2013 r. Burmistrz Lomianek zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Warszawie oraz do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o opinię co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz o jej ewentualny zakres.

Postanowieniem z dnia 7 października 2013 r., znak: WOOŚ-II.4240.1243.2013.PK, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2014 r. Burmistrz Lomianek orzekł o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i wskazał jego zakres.

Pismem z dnia 5 marca 2014 r. Burmistrz Lomianek wystąpił do Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Warszawie oraz do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2014 r., znak: WOOŚ-II.4242.75.2014.PK, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia oraz wskazał warunki jego realizacji.

W dniu 31 grudnia 2014 r. opublikowano informację o sporządzeniu raportu o oddziaływaniu planowanej inwestycji na środowisko. Jednocześnie wyznaczono społeczeństwu 21-dniowy termin na składanie uwag i wniosków.

Burmistrz Lomianek decyzją z dnia 31 grudnia 2015 r., znak: RGO.6220.12.2013, sprostowaną postanowieniem z dnia 21 stycznia 2016 r., znak: RGO.6220.12.2013, ustalili środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na odtworzeniu odsłoniętych mulistych i piaszczystych brzegów rzeki Wisły poprzez wycinkę drzew i krzewów (realizowanego w ramach projektu ochrony siedlisk kluczowych gatunków ptaków Doliny Środkowej Wisły w warunkach intensywnej presji aglomeracji warszawskiej Life+) wymagającego zmian zagospodarowania terenu.

Odwołanie od powyższej decyzji wnieśli: Stowarzyszenie Ptaków Wodnych KULING oraz Towarzystwo Ochrony Przyrody wskazując, że zaskarżona decyzja jest wadliwa bowiem organ I instancji nie odniósł się do uwag i wniosków złożonych przez Stowarzyszenie na Rzecz Krajobrazu Kulturowego „Ogród - Warszawa” i nie współdziałał przy wydaniu tej decyzji z Prezydentem m.st. Warszawy lecz z Burmistrzami, którzy jednak nie są jego przedstawicielami. Ponadto Burmistrz Lomianek nie zwrócił się do wszystkich trzech miejscowo właściwych dla inwestycji organów inspekcji sanitarnej lecz jedynie do jednego, miejscowo właściwego. Zdaniem skarżącego nie wyjaśniono także dlaczego uznano, że na terenie Gminy Lomianki znajduje się największy obszar przedsięwzięcia skoro obszar inwestycji na jej terenie wynosi zaledwie 15,5 ha zaś najwięcej (23,3 ha) leży na terenie miasta st. Warszawy. Zdaniem odwołującego naruszono także art. 24 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody bowiem realizacja inwestycji w Warszawskim Obszarze Chronionego Krajobrazu wymaga spełnienia łącznie dwóch warunków wskazanych w tym przepisie, a tego nie uczyniono, a także zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto,

zdaniem odwołującego, został względem niego naruszony art. 10 Kpa gdyż uniemożliwiono mu czynny udział przed organem I instancji.

Ponad powyższe zarzuty Towarzystwo Ochrony Przyrody w złożonym odwołaniu wskazało, że zaskarża także postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 lipca 2014 r. w sprawie uzgodnienia w zakresie ochrony środowiska ustalonych środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia bowiem sporządzony w sprawie raport nie spełnia wymogów merytorycznych wskazanych w ostatecznym postanowieniu Burmistrza Lomianek z dnia 25 czerwca 2014 r. Wskazano także, że postępowanie przed organem I instancji zostało przedwcześnie zakończone bowiem nie rozpatrzono wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu Stowarzyszenia „Lepsze Jutro”.

Stowarzyszenia Ekologiczne Światowid w odwołaniu zakwestionowało nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, a także naruszenie art. 7, 77 Kpa oraz 107 § 3 Kpa poprzez uznanie, że zakładane cele środowiskowe zostaną osiągnięte.

Decyzją z dnia 28 czerwca 2016 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie umorzyło postępowanie odwoławcze zainicjowane przez Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturalne Klub Gaja ze względu na wycofanie odwołania.

Rozpatrując powyższą sprawę Kolegium zważyło co następuje.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353) stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

1. planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2. planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Z kolei rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r., poz. 71) określa rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

We wniosku inicjującym przedmiotowe postępowanie inwestor jako przedmiot żądania wskazał określenie środowiskowych uwarunkowań dla inwestycji polegającej na odtworzeniu odsłoniętych mulistych i piaszczystych brzegów rzeki Wisły poprzez wycinkę drzew i krzewów (realizowanego w ramach projektu ochrony siedlisk kluczowych gatunków ptaków Doliny Środkowej Wisły w warunkach intensywnej presji aglomeracji warszawskiej Life+) wymagającego zmian zagospodarowania terenu.

Z raportu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko wynika, iż w ramach tego przedsięwzięcia planowana jest wycinka drzew i krzewów wycinki drzew i krzewów na cele ochrony kluczowych gatunków ptaków Doliny Środkowej Wisły. Wdrożenie przedsięwzięcia w kontekście założeń projektu LIFE + ma na celu realizację

przepisów Dyrektywy Ptasiej i jest finansowane ze środków Unii Europejskiej. Ponadto w związku z zależnością obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB 140004 od ekosystemu Wisły uznano, że wdrożenie przedsięwzięcia jest konieczne w kontekście realizacji art. 4 ust. 1 lit. c) Ramowej Dyrektywy Wodnej. Projekt realizowany jest w lokalizacjach: Rajszew, Lomianki Dolne, Lomianki Dolne Piaskarnia B, Gołędzinów, Piaskarnia Siekierki, Stara Wisła, Zawady – międzywale, Wyspy Zawadowskie.

W ocenie Kolegium prawidłowo zakwalifikowano wnioskowane przedsięwzięcie do grupy przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 86 rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. Wobec powyższego rozpatrywane przedsięwzięcie, stosownie do wyżej cyt. przepisu art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy, podlega obowiązkowi przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Przedsięwzięcie to zostało pozytywnie zaopiniowane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Należy wskazać, wbrew zarzutom odwołania, że uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko zostało przesłane temu organowi przy piśmie z dnia 25 czerwca 2014 r.

Natomiast Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Powiecie Warszawskim Zachodnim nie wypowiedział się w terminie odnośnie planowanej inwestycji, co oznacza, na podstawie art. 78 ust. 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, że podmiot ten nie miał uwag odnośnie planowanej inwestycji. Powyższe stanowisko nie zostało zmienione także po przesłaniu do tego organu uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu, w którym wskazano, że Burmistrz Lomianek błędnie nie zwrócił się do wszystkich trzech miejscowo właściwych dla inwestycji organów inspekcji sanitarnej lecz jedynie do jednego, miejscowo mu właściwego należy wskazać, że zarzut ten jest niezasadny. Z przepisów prawa, w tym z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie wynika obowiązek występowania do kilku państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych. Organ I instancji dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 2 ustawy występując do swojego, miejscowo właściwego organu państwowej inspekcji sanitarnej.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1. wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
2. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
3. wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
4. wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Stosownie do art. 80 ust. 2 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Zgodnie zaś z art. 81 ust. 1-3 ustawy, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

Z powyższej powołanych przepisów, jak również z art. 6 Kpa, wyrażającego zasadę legalizmu (praworządności) wynika, że decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych ma charakter związany, a więc organ właściwy do wydania decyzji nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty. Z przepisów ustawy wynika, że odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 1 zd. 1 ustawy), w przypadku odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, w sytuacji zaistnienia sprzeczności z innymi przepisami prawa, gdy z przeprowadzonego postępowania wyniknie możliwość negatywnego znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 ustawy) bądź w przypadku odmowy inwestora zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż to określono we wniosku (art. 81 ust. 1 ustawy).

Zdaniem Kolegium, analiza akt sprawy nie wykazała aby zachodziła którakolwiek z przesłanek negatywnych obligujących organy do odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację wnioskowanego przedsięwzięcia.

Przede wszystkim podkreślić należy, iż – w przekonaniu Kolegium – nie jest zadaniem organów administracji publicznej właściwych w sprawach ustalenia środowiskowych uwarunkowań, czy planowane przedsięwzięcie wywrze lub może wywrzeć na tyle negatywny wpływ na środowisko naturalne, że do jego realizacji nie można za wszelką cenę dopuścić.

Kolegium stoi na stanowisku, że zadanie organów administracji w tej – i w innych podobnych tego rodzaju sprawach – ograniczyć się może (a nawet wręcz powinno) do oceny, czy realizacja danej inwestycji jest możliwa na gruncie obowiązującego prawa, a nadto czy wszystkie procedury poprzedzające wydanie decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia zostały zachowane i czy zostały przeprowadzone zgodnie z prawem.

Analiza treści zaskarżonej decyzji, akt postępowania poprzedzającego jej wydanie, ze szczególnym uwzględnieniem sporządzonego w toku postępowania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz obowiązujących w tej materii przepisów ustawy nie daje podstaw do uznania, iż w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją naruszone zostały obowiązujące regulacje i procedury.

Pozostaje zatem ustosunkować się do zarzutów podniesionych w odwołaniach.

Na wstępie należy odnieść się do właściwości Burmistrza Lomianek jako organu I instancji oraz do kwestii współdziałania tego organu z innymi organami, na terenie których planowana jest realizacja inwestycji.

Zgodnie z art. 75 ust. 3 i 4 ustawy w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, realizowanego przez gminę decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości przedsięwzięcie jest realizowane. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami, prezydentami miast.

Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie § 3 ust. 1 pkt 86 oraz zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 13 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2013 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2013 poz. 817). Przedsięwzięcie kwalifikowane w rozumieniu wskazanego rozporządzenia znajduje się na terenie Gminy Lomianki. Za wylesienie przyjęto sytuację, gdzie planuje się: usunięcie istniejących zadrzewień o charakterze łągów; usunięcie zbiorowisk krzewów wierzbowych, które z czasem mogą przekształcić się w zadrzewienia łągowe; zniszczenie siedliska nadrzecznego lasu łągowego.

Tak rozumiane wylesienie obejmuje zadrzewienia o powierzchni:

- a) ok. 8.5 ha na wyspie (Lomianki Dolne Piaskamia B, lokalizacja A.2.3)
- b) ok. 7.0 ha w odnodze (Lomianki Dolne, lokalizacja A.2.2)

w obrębie rezerwatu przyrody Lawice Kielepińskie (jednocześnie OSO Dolina Środkowej Wisły, SOO Kampinoska Dolina Wisły, Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu, otulina Kampinoskiego Parku Narodowego).

Pozostała część przedsięwzięcia ujęta we wniosku nie jest przedsięwzięciem kwalifikowanym, a została uwzględniona z uwagi na powiązania funkcjonalne. Inwestor poprzez takie podejście chciał uniknąć sytuacji, w której postawiony zostałby zarzut braku oceny oddziaływań skumulowanych.

Wskazać także należy, że Prezydent m.st. Warszawy nie był podmiotem zainteresowanym w rozumieniu art. 75 ust. 4 ustawy OÖŚ z uwagi na fakt, że inwestor - Zarząd Mienia m.st. Warszawy znajduje się w ramach struktur gminy Warszawa jako jednostka odpowiedzialna za wszystkie, w tym środowiskowe aspekty realizacji danego przedsięwzięcia. Zatem zasięganie opinii Prezydent m.st. Warszawy przez organ prowadzący sprawę byłoby bezprzedmiotowe, ponieważ inwestor we wniosku o wydanie decyzji oraz w

toku postępowania przedstawiał na bieżąco swoje uwagi i wnioski i reprezentował ten organ w postępowaniu.

Co się zaś tyczy wskazanego w odwołaniach naruszenia art. 24 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody należy wskazać, że nie może odnieść on zamierzonego skutku, zgodnie z art. 24 ust. 2 tej ustawy nałożone zakazy nie dotyczą inwestycji celu publicznego. Cele publiczne określone zostały w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, który w punkcie 9b wskazał, że do celów tych zalicza się m.in. ochronę zagrożonych wyginieciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk.

Wskazać należy, że w dolinach dużych rzek niżowych znajdują się cztery główne typy siedlisk o szczególnym znaczeniu dla rzadkich i zagrożonych gatunków flory i fauny, w tym ptaków. Najcenniejsze są łągi nadrzeczne, będące siedliskiem priorytetowym. Drugie siedlisko to piaszczyste ławice i wyspy w korycie rzeki, będące miejscem lęgów zagrożonych gatunków ptaków, takich jak rybitwy rzeczna i białoczelna oraz sieweczki obroźna i rzeczna. Trzecie siedlisko to urwiste lub łagodne, piaszczyste brzegi rzeki. Są one istotne dla chronionych gatunków ptaków, takich jak zimorodek i brzegówka, a także dla ssaków - wydry i bobra. Czwartym siedliskiem są zalewowe łąki i pastwiska - miejsce lęgów szeregu gatunków ptaków siewkowców. Dolina Środkowej Wisły słynie jako miejsce występowania trzech pierwszych typów siedlisk; z uwagi na ujęcie Wisły w relatywnie ciasny gorset obwałowań przeciwpowodziowych, zalewowe łąki i pastwiska stanowią rzadkość w jej inieźdywale (Matuszkiewicz J.M., Roo-Zielińska E. (red.), 2000. Międzywale Wisły jako swoisty układ przyrodniczy (odcinek Pilica-Narew). Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, dokumentacja geograficzna nr 8.).

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zdaniem Kolegium, analiza treści sporządzonego i przedłożonego do sprawy raportu wskazuje, iż spełnia on wymogi wynikające z art. 66 powyższej ustawy. Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie funkcję raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pełni karta informacyjna przedsięwzięcia. Niemniej jednak opracowanie to zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 66 ustawy a zatem w tym zakresie organ odwoławczy nie dopatrył się uchybień. Zatem prawidłowe jest także postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 lipca 2014 r. w sprawie uzgodnienia w zakresie ochrony środowiska ustalonych środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Aby opracowanie to w każdym przypadku zawierało informacje niezbędne do zakończenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w art. 66 ustawy określono elementy, które powinien zawierać każdy raport oddziaływania na środowisko. Należy zwrócić uwagę na istotną w tej mierze kwestię, iż raport opracowywany jest na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją przedsięwzięcia, ale oceniany przez organ administracji przeprowadzający ocenę oddziaływania na środowisko. W wyroku z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt II OSK 363/06 Naczelny Sąd Administracyjny wyraził pogląd, zgodnie z którym cyt.: "Raport o oddziaływaniu na środowisko sporządzany na użytek

postępowania wiążącego się z realizacją inwestycji budowlanych jest dokumentem prywatnym będącym dowodem w sprawie administracyjnej przedkładanym przez inwestora, zaś inne podmioty uczestniczące w postępowaniu administracyjnym jako strony lub na prawach strony mają wynikającą z przepisów o postępowaniu dowodowym w administracji, normowanym przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, możliwość zgłoszenia wniosków dowodowych zmierzających do podważenia miarodajności tego dowodu, np. w postaci opinii sporządzonej przez inną osobę posiadającą odpowiednią wiedzę". Stanowisko powyższe, na tle rozpatrywanej sprawy, należy uznać za w pełni aktualne.

Trzeba jednak wyraźnie zaznaczyć, że w postępowaniu administracyjnym zgodnie z regulami wynikającymi z art. 7 kpa obowiązuje zasada prawdy obiektywnej obligująca do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego. Aby dokument w postaci raportu spełnił wymagania, powinien on mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach.

W raporcie zawarto odniesienia dotyczące poszczególnych faz przedsięwzięcia, w tym fazy jego realizacji, a następnie fazy eksploatacji. Omówione zostały skutki wynikające z istnienia przedsięwzięcia. Mając na uwadze powyższe, podzielić należy ocenę organu pierwszej instancji, że przedłożony w przedmiotowym postępowaniu raport został sporządzony prawidłowo i odniósł się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia. Charakteryzuje planowane przedsięwzięcie i zawiera wymagane ustawowe elementy opisane powyżej, uwzględniające jego specyfikę. W konsekwencji, skoro raport podlegający ocenie organów nie zawiera nieścisłości i nieprawidłowości, pozostaje w zgodzie z wymogami ustawy, a zgłaszane w stosunku do niego zastrzeżenia są nieuzasadnione, nie ma podstaw, by odmówić mu waloru wiarygodności.

Zarzuty stawiane raportowi powinny być oparte na wykazaniu jego niezgodności z konkretnym przepisem prawa materialnego, w oparciu o który została ustalona treść raportu.

W postanowieniu Burmistrza Lomianek z dnia 25 czerwca 2014 r. określającego zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko nie wskazano aby koniecznym było wskazanie charakterystyki gatunków grzybów znajdujących się na obszarze inwestycji i w jej sąsiedztwie. Wskazać jednak należy, że dane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływało na gatunki z rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną. Natomiast zagrożenie ze strony drapieżnictwa zostało opisane w uzupełnieniu raportu o oddziaływaniu na środowisko. Ewentualne zagrożenie ze strony drapieżnictwa np. wrony siwej zostało opisane ogólnie odnośnie wszystkich lokalizacji ze szczególnym uwzględnieniem lokalizacji Gołędzinów, ponieważ na odcinku centralnym Warszawy notuje się największe koncentracje tego gatunku. We wszystkich pozostałych lokalizacjach, łącznie z lokalizacjami poza wyspami, jak Stara Wisła i Zawady-międzywale, ryzyko drapieżnictwa ze strony wrony siwej jest znacznie mniejsze gdyż gatunek ten nie występuje tam tak licznie jak w centrum Warszawy. W tych też lokalizacjach, poza omawianym Gołędzinowem, ryzyko drapieżnictwa ze strony innych gatunków jest takie samo jak w naturalnych warunkach i stanowi naturalną, nierozzerwalną część tego ekosystemu.

Szczegółowe rozpatrywanie drapieżnictwa w podziale na poszczególne lokalizacje nie znajdowało zatem uzasadnienia i dlatego też problem ten nie był do tej pory podnoszony przez żadną z instytucji ani organizacji - strony postępowania, ze wszelkich miar słusznie.

Natomiast propozycje w zakresie monitoringu zostały przedstawione w takim zakresie w jakim uznano za zasadne z przyrodniczego punktu widzenia.

Zauważyć należy, że ważenie interesów ochrony środowiska realizowanych lub dotkniętych w ramach danego przedsięwzięcia miało miejsce w postępowaniu w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organem ochrony środowiska właściwym w sprawie wyważenia interesów oraz nadania nadrzędności powyższym interesom jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska (RDOŚ) działający w charakterze organu uzgadniającego. Przedstawiciele RDOŚ jak i Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (GDOŚ) brali czynny udział w obradach Komitetu Sterującego projektu, które miały na celu opracowanie optymalnych rozwiązań projektu z punktu widzenia kolizyjnych celów ochrony środowiska. Ostateczny zakres przedsięwzięcia jest wynikiem spotkań konsultacyjnych prowadzonych przed złożeniem wniosku o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, prac Komitetu Sterującego projektu oraz uzgodnień z Komisją Europejską.

W sytuacji, w której faktycznie dotknięte interesy ochrony środowiska byłyby interesami nadrzędnymi dane przedsięwzięcie nie uzyskałoby uzgodnienia RDOŚ oraz dofinansowania ze strony Komisji Europejskiej.

Nie zasadny jest również zarzut dotyczący niezapewnienia udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu. Z akt sprawy wynika, że organ poinformował społeczeństwo o prowadzonym postępowaniu w formie obwieszczeń.

Analizując przebieg postępowania, stwierdzić należy, iż na żadnym jego etapie nie doszło do naruszenia obowiązujących przepisów ustawy w zakresie udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji.

W świetle powyższych rozważań należy uznać, iż w niniejszej sprawie brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji, zwłaszcza wobec nie stwierdzenia w działaniu organu pierwszej instancji uchybień bądź naruszeń obowiązujących przepisów prawa, które mogłyby skutkować uchyleniem decyzji.

Za naruszenie prawa do czynnego udziału w postępowaniu nie można uznać doręczenia Stowarzyszeniu Ptaków Wodnych KULING postanowienia o dopuszczeniu do udziału w postępowaniu wraz z zaskarżoną decyzją. Stowarzyszenie to odwołało się w terminie, a zatem nie wykazało w jaki sposób takie postępowanie organu I instancji uniemożliwiło mu czynny udział w całym postępowaniu. Samo bowiem powoływanie się przez stronę na uchybienie procesowe z art. 10 Kpa nie może wywierać skutku w postaci uznania, że decyzja organu pierwszej instancji obarczona jest wadliwością. Aby zarzut naruszenia art. 10 Kpa odniósł zamierzony skutek, strony zobowiązane były wykazać, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło im dokonanie konkretnych czynności procesowych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 maja 2011 r., sygn. akt I OSK 842/2011, publ. LexPolonica nr 2550856). Nie zastosowanie się przez organ administracji do przepisu art. 10 Kpa nie powoduje automatycznie wadliwości wydanej decyzji. Niezbędne jest wykazanie, iż uchybienie organu miało istotny wpływ na wynik sprawy (por. wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 21 stycznia 2010 r., sygn. akt III SA/Gd 486/2009, LexPolonica nr 2304542), czego skarżący w żaden sposób nie wykazał. A skoro złożył odwołanie w terminie oznacza to, że jego prawo do udziału w postępowaniu w żaden sposób nie zostało naruszone.

Odnosząc się natomiast do dopuszczenia do udziału w postępowaniu Stowarzyszenia Lepsze Jutro to wskazać należy, że wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu wpłynął w dniu 10 grudnia 2015 r. Organ I instancji wezwał to stowarzyszenie 21 grudnia 2015 r. do uzupełnienia braków formalnych podania. Stowarzyszenie podjęło wezwanie w dniu 11 stycznia 2016 r. Pismem z dnia 28 stycznia 2016 r. Burmistrz Lomianek pozostawił ww. wniosek bez rozpoznania.

Co się zaś dotyczy nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności to wskazać trzeba, że konieczność nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności została wyczerpująco przedstawiona we wniosku o jej nadanie. Pogląd ten podzielił organ wydający decyzję. Należy zwrócić uwagę, iż wymogi prawne w zakresie osiągnięcia celów środowiskowych obszarów zależnych od wód w rozumieniu Ramowej Dyrektywy Wodnej są jasne, bezwarunkowe i precyzyjne jeśli chodzi o termin ich realizacji (2015 r). Konieczność realizacji powyższych celów środowiskowych w obszarze objętym projektem LIFE+ pn. „Ochrona siedlisk kluczowych gatunków ptaków Doliny Środkowej Wisły w warunkach intensywnej presji aglomeracji warszawskiej”, akronim: WisłaWarszawska.pl stanowiła podstawę do uzyskania dofinansowania z programu LIFE+ zarządzanego przez Komisję Europejską czyli ten sam organ, który jest odpowiedzialny za monitoring przestrzegania przepisów dot. ochrony obszarów Natura 2000.

Organ odwołujący podziela powyższą argumentację w całości.

Pozostałe zarzuty odwołania są nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie instancyjnym, może być jednak zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Skład Orzekający:

1/..... 2/..... 3/.....

Otrzymują:

1. Marcin Pchałek
ul. Pachnąca 77, 02-790 Warszawa
2. Zarząd Mienia Skarbu Państwa
ul. Jana Kazimierza 62, 01-248 Warszawa
3. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie
ul. Zarzecze 13B, 03-194 Warszawa

4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa
5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Poznańska 129/1, 05-850 Ożarów Mazowiecki
6. Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Warszawie
ul. Ksawerów 8, 02-656 Warszawa
7. Prezydent Miasta Stołecznego Warszawa
Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa
także celem podania do publicznej wiadomości
8. Burmistrz Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy
ul. Stanisława Kostki Potockiego 11, 02-958 Warszawa
także celem podania do publicznej wiadomości
9. Burmistrz Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy
ul. Żegańska 1, 04-713 Warszawa
także celem podania do publicznej wiadomości
10. Burmistrz Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy
ul. Rakowiecka 25/27, 02-517 Warszawa
także celem podania do publicznej wiadomości
11. Burmistrz Dzielnicy Praga Północ m.st. Warszawy
ul. Kłopotowskiego 15, 03-708 Warszawa
także celem podania do publicznej wiadomości
12. Wójt Gminy Jabłonna
ul. Modlińska 152, 02-110 Jabłonna
także celem podania do publicznej wiadomości
13. Towarzystwo Ochrony Przyrody
ul. Wilcza 64, 00-679 Warszawa
14. Liga Ochrony Przyrody
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
15. Stowarzyszenie Pierwsza Warszawska Agenda 21
ul. 1 sierpnia 36B, 02-134 Warszawa
16. Stowarzyszenie Mokotowskie Forum Społeczne
ul. Sonaty 6c m 20, 02-744 Warszawa
17. Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid
ul. Szpitalna 5 lok. 5, 00-031 Warszawa
18. Stowarzyszenie na rzecz Krajobrazu Kulturowego Ogród Warszawa
ul. Panieńska 3A m 13, 03-704 Warszawa
19. Stowarzyszenie Zielone Mazowsze
ul. Nowogrodzka 46/6, 00-695 Warszawa
20. Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturalne Klub Gaja
ul. Nad Wilkówką 24, 43-365 Wilkowice
21. Grupa Badawcza Ptaków Wodnych Kuling
ul. Startowa 7A/13, 80-461 Gdańsk
22. Burmistrz Lomianek
także celem podania do publicznej wiadomości
23. aa

